

Des de BCN amb enyor

Un consens que pot ser possible

A primers de juliol vaig llegir al diari El Punt que CiU havia ofert a Joaquim Mundet d'encapçalar la llista d'aquesta coalició a la «nostra» vila. Aquesta notícia deixa sense sentit la que va donar el LLUMIGUIA del passat juny on s'apuntava que Baulida estava més ben col·locat per ocupar el primer lloc a la llista esmentada. A Cassà, als últims temps, CiU ha fotut tantes cagades que no en pot fer una altra i per això aposta per en Quim. Una altra cosa és que l'opció fructifiqui, però el que crec que és evident és que ha de ser aquesta la línia que ha de seguir i no cap altra. I quan dic això no em refereixo exclusivament a la persona, sinó a aquest tipus de persones.

Crec que avui Cassà de la Selva, per regenerar tot el mal regust que s'hi ha deixat, necessita un alcalde immaculat i capaç d'aconseguir un consens entre les persones que formin el nou consistori. En Mundet, malgrat les dificultats que pot tenir, és una persona que pot intentar-ho i aconseguir-ho.

Però perquè aquest consens fos possible caldria que totes les llistes que es presentessin fessin l'examen de consciència, es confessessin i demanessin l'absolució, al poble. I aquest els hi hauria de donar perquè hi hauria voluntat de «no tornar-hi», i per penitència els hi posaria l'exercici d'una bona dosi d'humilitat A TOTS els partits. I per posar-la en pràctica l'acceptació explícita i concreta de fer una candidatura independent, una sola candidatura, encapçalada per una persona de consens, i formada per gent dels partits i independent. Deixant personalismes i partidismes, fent taula rasa i començant de nou, posant al davant de tot la necessitat que té aquest poble de normalitzar, políticament, la seva situació.

I crec que persones del perfil d'en Mundet ho poden fer. I temps hi haurà per tornar a la brega entre uns i altres: 2007, 2011, ..., però abans cal refer la credibilitat que TOTS els partits han perdut a Cassà. Cal renovar, cal refer, tot el que s'ha esmicolat.

- En Quim Tolosà ens va parlar dels oficis perduts que havíem viscut anys ha. I coincideixo amb ell quan diu que el que més l'obsessionava era el treball del «ferrer de tall» del carrer d'Ocata, que crec recordar que es deia Lluís Ferrer. I és que el joc entre el ferro, el foc, la destresa de bon professional que era, la força que donava al mall quan picava sobre la peça que volia modelar i que estava sobre l'enclusa; la sintonia de moviments quan eren dos que hi treballaven picant mentre el ferro era roent; els colors que van agafant el carbó de la fornal i el ferro, a mesura que es van escalfant i refredant, i la munió d'estels que voleiaven pel cel reduït deixava petits, a la nostra imaginació, els correfocs d'avui. Hi havia una peça de museu, que suposo es va perdre, que era la immensa manxa que penjava al sostre i que, manipulada per mitjà d'una cadena, una anella i la força humana, avivava el foc que renovava el miracle cada dia des de feia mils i mils d'anys. Gràcies a tots els artesans.

- El llibre de Josep Saramago, «l'Evangeli segons Jesucrist» deixa un pòsit que propicia moltes reflexions. Us en deixo dues: «És amb les botes del meu pare que sóc home» i aquesta altra: «Els gestos que no són del tot sincers sempre arriben a deshora»

D.B.C., un barceloní de Cassà

Correllengua 02: per la terra i la llengua

El Correllengua podem afirmar que és la iniciativa més consolidada a favor de la nostra llengua que s'organitza des del teixit associatiu i, en definitiva, la societat civil catalana. Això ho confirma la participació que hi ha hagut any rere any.

Enguany se celebrarà la sisena edició en què es fa de forma conjunta arreu dels Països Catalans. La CAL coordina al Principat, Andorra, la Franja i Catalunya Nord, amb el suport de les entitats d'aquests diferents territoris. Això implica acoblar-se amb tot aquest teixit d'entitats i d'interrelacionar-se amb gent d'arreu de la nostra nació.

Els objectius del Correllengua són dos: el primer, reclamar un major ús social de la llengua en tots els àmbits que li són propis i que la gent en prengui consciència. El segon, la unitat i l'oficialitat de la nostra llengua en el seu propi territori.

El Correllengua consisteix en què al pas de la flama, que és l'element cohesionador de tota la iniciativa, pels diferents nuclis comporta la realització en l'àmbit local de tota mena d'activitats de caire lúdic - balls populars, botifarrades, cercaviles, teatre al carrer, concerts... i pedagògic - conferències, taules rodones, programes de ràdio i de televisió... tot recordant que el CORRELLENGUA és un símbol que mostra la necessitat de treballar tots plegats per tal que la llengua catalana ocupi el lloc que li pertoca a la nostra societat.

CORRELLENGUA 2002: 7 DE
SETEMBRE – 9 DE NOVEMBRE

La sisena edició porta l'inici i la finalització del Correllengua a la Catalunya Nord. Així, el 7 de setembre començarà a Rià (Conflent) i el 9 de novembre acabarà a Perpinyà (Rosselló).

Entre aquestes dues dates la flama del Correllengua recorrerà la gran majoria de comarques, viles i ciutats dels Països Catalans, passant tant pels carrers i places com per les aules dels Instituts i Universitats.

La flama del Correllengua es dividirà en quatre columnes per arribar a tots els indrets on sigui possible. Aquestes columnes porten el nom d'una persona que s'haigut significat amb la nostra llengua i cultura. Així conservem els mateixos noms que l'edició passada que eren: Ma Mercè Marçal, Ovidi Montllor, Mercè Rodoreda i Ramon Barnils. Al voltant d'aquests personatges s'organitzarà una exposició i altre material de difusió, per donar-la a conèixer com a ella i a la seva obra.

I l'últim gran objectiu que ens hem marcat per aquesta sisena edició del Correllengua, és que l'acte del 9 de novembre a Perpinyà sigui un gran acte d'afirmació lingüística, cultural i nacional i superar l'èxit dels dos últims anys.

Agrupació local ERC- Cassà